

Pisma brez odgovorov

Težave v novih stanovanjih

Leto dni je, kar smo se vselili v nova, na videz lepa stanovanja v Preski pri Medvodah in prav toliko časa si prizadevamo, da bi nam graditelj stanovanj GIP Ingrad odpravil tiste napake, ki jih je naredil. Pisali smo stanovanjski skupnosti, izvršnemu svetu, Standardinvestu. Moledovali smo graditelje, naj nam vendar uredijo tistih nekaj malenkosti, ki nam delajo težave v novih stanovanjih.

Toda zaman.

Vodstvo Ingrada je poslalo ekipo delavcev, da so na podstrešju stolpnice (gradbena oznaka SB 4) odstranili moker tervol, ki naj bi služil kot toplotna izolacija. Žal so tudi to delo opravili zelo površno. Odstranjeni tervol so pustili na poti za stolpicem več kot mesec dni,

pa tudi premaz na betonu v sušilnici, ki so ga namestili stanovniki sami, so po odstranitvi tervola »pozabili« obnovo. Tudi nekatere druge, najbolj vidne napake, so odpravili podobno.

Opozorjanju na napake se je sicer odzvala šišenska stanovanjska skupnost, ki pa kaj več kot to, da je še sama opozorila graditelja stanovanj, ni mogla storiti. Ingrad in odgovorni delavci v njem se obnašajo, kot da so gluhi, kot da tega objekta niso gradili. Nadzorni organ Standard-investa (tov. Galič) svojega dela ni opravil in prav gotovo denarja, ki ga je za tako »posredništvo« dobil v tej organizaciji, ni zaslužil. To trdimo zato, ker nadzorni organ očitno ni videl, da so na balkonske ograje vstavljena nebrušena stekla, da so tudi zelo slabo pritrjena, da še vedno manjkajo roloji, da so pod vrati reže, da se okna slabo zapirajo, da pod okenskimi policami odpada omet... in še bi lahko naštevali. Tega ni opazil niti vodja gradbišča tov. Pintarič. Še več. Vodja gradbišča je »spregledal«, da so na domofon — govornico napravo — pozabili priključiti avtomat za odpiranje vrat glavnega vhoda, kar pa pravzaprav ni čudno, saj niso namestili

ustrezne ključavnice. Neuradno pojasnilo: neskladje v projektni dokumentaciji.

Žal ne moremo preveriti, ali gre resnično za neskladja v projektni dokumentaciji, kajti skupnost stanovalcev je po letu dni še ni dobila. Menda je običaj, da graditelj ob vselitvi stanovalcev preda skupnosti stanovalcev (prej hišni svet) skupne prostore, kot so: hodniki, kolesarnica, naprava za centralno ogrevanje, stopnišče, sušilnica in ne nazadnje tudi zaklonišče. Te sreče za sedaj še nismo imeli.

Pred vselitvijo smo živeli v prepričanju, da sodi k dvema stolpicema tudi hišniško stanovanje. Nekaj mesecev po vselitvi nam je Staninvest celo poslal račune za hišniško stanovanje. Ugotovili pa smo, da je bilo prav tedaj stanovanje, ki je bilo menda hišniško, vseljeno. Pojasnilo: skladno s sklepom zbora podpisnic usmerjene stanovanjske gradnje v tem delu soseske ni hišniškega stanovanja. V pogodbah etažnih lastnikov je zapisano drugače, pa tudi omenjenega sklepa do sedaj še nismo videli.

Odgovorov na pisma in prošnje nismo dobili. Morda jih nismo prav naslovili? Z objavo pisma v Javni tribuni smo prepričani, da ga bodo prebrali tudi tisti, ki smo jim že pisali. Morda se bodo celo oglasili? Kdo ve?

Brane Praznik

Odgovor na zapis v fotokroniki

Znak bo!

Mestni komite za komunalno gospodarstvo, promet in zveze je 20. 9. 1982 izdal odločbo za postavitve znakov I-15 (otroci na cesti) pred prehodom za pešce na cesti M10 v Medvodah, za križiščem s cesto Medvode—Zbilje. Z isto odločbo je bilo odločeno, da se pred prehodom za pešce iz obeh smeri vožnje obeleži tudi talna označba za šolo. Z realizacijo odločbe je bil prehod za pešce opremljen z vso ustrežno cestno prometno signalizacijo.

Dodatno osvetljevanje prehodov za pešce je odvisno predvsem od finančnih sredstev, s katerimi razpolaga v ta namen Komunalna skupnost občine.

V letu 1982 je bilo na področju občine Lj.-Šiška osvetljenih in z dodatno svetlobno signalizacijo opremljenih 9 prehodov za pešce, od tega dva v Medvodah. Komunalna skupnost občine in TOZD Javna razsvetljava Ljubljana zagotavljata, da bo prehod za pešce na cesti M10 neposredno za križiščem z Zbiljsko cesto opremljen s signalizacijo z notranjo osvetlitvijo v letu 1983. Natančnejše podatke o možnosti nadaljnjega opremljanja prehodov za pešce s signalizacijo z notranjo osvetlitvijo in svetlobnimi telesi pa lahko dobite na Komunalni skupnosti občine Ljubljana-Šiška.

Mestni komite za komunalno gospodarstvo, promet in zveze

7x dnevnik
malega
Šiškat-jav

TOREK

Poglejte, kako pomaga, če človek ostro nastopi. Brž ko sem se v prejšnji številki obregnil ob zimo, ki da sploh še ni dala snega, že ga je nasulo, da ga je skoraj preveč.

Ko je začelo snežiti, je ata pogledal v nebo, potem na koledar in zadevo komentiral, češ da pač pri nas vsi ukrepi prihajajo z zamudo, zakaj bi bili vremenski pri tem izjema. Jaz sem se počutil zelo smešno. Po eni strani sem se snega razveselil, po drugi pa spet ne. Kje, za vraga, je bil pa takrat, ko sem imel počitnice? Ni hujšega prizora kot tisti, ko stojiš pred tablo, se mučiš z enačbo — zunaj pa lepo sneži. Človek bi počil. Jaz mislim, da bi morali urediti tako, da bi počitnice ustanovili pač takrat, ko bi zapadel sneg. Če snega sploh ne bi bilo, bi pač združili poletne in zimске počitnice, tako kot odrasli združujejo, recimo, bolniško in dopust, bolniško in praznike, dopust in praznike in podobno v poljubnih kombinacijah.

Ata je imel čez čas nov komentar. Snežilo je namreč kot zmešano in ni hotelu prenehati, nakar je moj skrbnik in učitelj rekel, da so si zgoraj gotovo delali zaloge, ker so najbrž čakali na podražitev snežitvenih storitev. Jaz mislim, da je ata že čisto obseden od te politike in zdaj niti snega ne more gledati, ne da bi zatežil s kakšno dnevnopolitično parolo. Atu se zelo pozna, ker že dolgo ni bilo nobenih praznikov, da bi jih premostil z bolniško ali dopustom. Z bolniško je nasploh križ, ker je seveda sezona bolniških in so čakalnice kot mravljišča. Ata pa sovraži čakanje. Čakaš ves dan, potem pa dobiš dva dneva bolniške, s tem da ti čakanje vračunajo — kot arestantu preiskovalni zapor. Če bi mu kdo prinesel bolniški listek kar na dom, potem bi verjetno ugriznil, tako je pa le siten in samo zabavlja.

No, pravkar sem ugotovil, da je nehalo snežiti. Grem na dvorišče, s sosedovim Jožkom se bova učila fiziko, sem rekel mami. Ni mi verjela in je takoj porekla, da se grem sigurno kepat, ne pa učiti. Pa sem jo vprašal, če morda ve, pod kakšnim kotom pade kepa Jožku na glavo, če je hitrost takšna in takšna, če je potisna sila takšna in takšna in če je kot meta takšen in takšen. Zmajala je z glavo, češ, kako brihtnega sina ima, celo kepa se z mislijo na fiziko in šolo, jaz sem pa že zdrvel na dvorišče. Tam sem Jožka temeljito omavžal, brez sleherne fizike, toda z veliko količino snega....

Srečka

NE PREZRITE!

Prispevke za naslednjo številko pričakujemo do 4. marca.